

OKRESNÝ SÚD RIMAVSKÁ SOBOTA,
NÁMESTIE MIHÁLYA TOMPU 1, 979 14 RIMAVSKÁ SOBOTA

Ústavný súd SR
Hlavná 110
042 65 Košice

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach	
Došlo:	27 -11- 2025
Číslo záznamu:	47494
Číslo spisu:	139/2025
Prílohy:	4
Vyberuje:	

Vec: **Návrh podľa článku 125 ods. 1 písm. b) Ústavy SR o súlade právnych predpisov nižšej právnej sily s predpisom vyššej právnej sily v súvislosti s prejednávanou vecou**

Navrhovateľ: **Okresný súd Rimavská Sobota, Námestie Mihálya Tompu 1, Rimavská Sobota, IČO 00 165 816**

Porušovateľ základného práva alebo slobody, proti ktorému smeruje návrh: **Ministerstvo hospodárstva SR, Mlynské nivy 44/A, Bratislava, IČO 00 686 832**

Skutkový stav priebehu konania na okresnom súde

I. Na Okresnom súde Rimavská Sobota je vedené konanie pod spisovou značkou 9Csp/6/2025 o žalobe žalobcu [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] proti žalovanému [REDAKOVANÉ], kde žalobca si uplatňuje žalobným návrhom č. 1 jednak určiť, že tovar/produkt teplo vyúčtovaný vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu č. [REDAKOVANÉ] na ulici [REDAKOVANÉ] za obdobie 01. 01. 2023 až 31. 12. 2023 v položke „ústredné kúrenie“ bol dodaný bez objednávky, a preto sa jedná o nevyžiadané plnenie a žalobným návrhom č. 2 po pripustenej zmene žaloby si žalobca uplatňuje žalobný návrh v tom smere, aby bola uložená žalovanému povinnosť z dôvodu nevyžiadaného plnenia vyhotoviť žalobcovi opravné vyúčtovanie položky „ústredné kúrenie“ účtovne zapísanej vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu č. [REDAKOVANÉ] na ulici [REDAKOVANÉ] za obdobie 01. 01. 2023 až 31. 12. 2023 tak, že vyúčtovanú sumu 467,02 eur v opravnom účtovnom doklade zmení na 0,- eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca v žalobe a v pripojených vyjadreniach uvádza, že žalobcovi žalovaným bolo doručené vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2023, kedy žalovaný žalobcovi vyúčtoval nedoplatok za položku ústredné kúrenie vo výške 467,02 eur napriek tomu, že toto teplo si žalobca neobjednal, reálne ho ani neodobral, keďže neexistujú žiadne technické možnosti odberu tepla z ústredného kúrenia, na odber tepla žalobca nemal žiadny dôvod, keďže byt si vykuruje vlastným legálnym individuálnym vykurovaním. Žalobca sa domáha jednak ochrany práv spotrebiteľa podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže podľa názoru žalobcu dodané teplo žalovaný dodal alebo poskytol bez objednávky a ide o nevyžiadané plnenie s následkom toho, že spotrebiteľ takéto nevyžiadané plnenie nemusí uhradiť. Tejto ochrany spotrebiteľa sa žalobca domáha v súvislosti so žalobným návrhom č. 1. Žalobca ďalej uvádza v podanej žalobe, že od roku 2005 má v byte vlastné individuálne vykurovanie vybudované v súlade so Zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, kedy so súhlasom nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov v bytovom dome sa odpojil od spoločných rozvodov vykurovania, kde v rámci tejto zmeny rozvody teplej vykurovacej vody z centrálného zásobovania boli odpílené na nižšom poschodí, a preto odvtedy neexistujú nijaké technické možnosti, ktorými by bolo možné teplú vykurovaciu vodu zo spoločných rozvodov dopraviť do bytu žalobcu a využiť ju na vykurovanie. Napriek tomuto legálnemu odpojeniu žalovaný vyúčtoval žalobcovi nedoplatok titulom vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2023, v položke ústredné kúrenie bol žalobcovi vyúčtovaný nedoplatok 467,02 eur podľa žalobcu na základe nesprávnej aplikácie Zákona o tepelnej energetike na základe Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 503/2022 Z.z. Žalobca v ďalšej argumentácii vychádza z toho, že dodávky tepla z centrálného zásobovania upravuje Zákon č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a vzťahuje sa len na účastníkov trhu s teplom, v ktorých súvislostiach žalobca poukazuje na predmet úpravy tohto zákona, ktorý zákon upravuje práva a povinnosti účastníkov trhu s teplom, upravuje sústavu tepelných zariadení, definuje otázku, kto je účastníkom trhu s teplom, kto je konečným spotrebiteľom, konečným odberateľom, z ktorých skutočností žalobca dedukuje to, že tento zákon neupravuje práva a povinnosti vlastníkov odpojených bytov a keďže Vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 503/2022 Z.z. bola vydaná na základe splnomocňovacieho ustanovenia Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, ktorý však vôbec neupravuje práva a povinnosti vlastníkov odpojených bytov, predmetná vyhláška nemôže nad rámec zákona ukladať povinnosti vlastníkom odpojených bytov, a preto podľa názoru žalobcu žalovaný nebol oprávnený vyúčtovať žalobcovi žiadne náklady v súvislosti s dodaním tepla do jeho bytu, v ktorých súvislostiach žalobca si uplatňuje žalobný nárok č. 2.

III. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť, čo sa týka žalobného návrhu č. 1 v súvislosti s určovacím petitom, žalovaný je toho názoru, že tento žalobný návrh nie je procesne prípustný a čo sa týka žalobného návrhu č. 2, žalovaný poukázal na to, že vyúčtovanie žalovaný vyhotovil na základe platného právneho predpisu Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 503/2022 Z.z., ktorá nadobudla platnosť od 01. 01. 2023, v zmysle ktorej vyhlášky § 8 ods. 4 bola žalobcovi vyúčtovaná celá základná zložka nákladov za dodané teplo v súvislosti s jeho bytom, kde žalovaný nemohol postupovať iným spôsobom ako tým, ktorý ustanovuje Vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 503/2022 Z.z., ktorá bola prijatá na základe Zákona č. 657/2004 Z.z., kde podľa žalovaného predmetný Zákon o tepelnej energetike sa vzťahuje na žalobcu, a preto aj predmetná vyhláška sa vzťahuje na žalobcu aj v rozsahu povinností určených touto vyhláškou a žalovaný nemohol postupovať iným spôsobom, keďže predmetná vyhláška je všeobecne záväzným právnym predpisom a určuje povinnosť podieľať sa pri dodávke tepla na základnej zložke aj pre vlastníkov odpojených bytov. V súvislosti s predmetnou vyhláškou žalovaný poukázal na to, že do 01. 01. 2023 platil koeficient pre odpojené byty 0,0, a preto neboli žalobcovi vyúčtované žiadne náklady za dodané teplo, Vyhláška č. 503/2022 Z.z. v znení od 01. 01. 2023 neuvádza koeficienty pre odpojené byty, preto žalobcovi bola vyúčtovaná celá základná zložka za dodávku tepla pre jednotlivé byty v zmysle § 8 ods. 4 vyhlášky, kde žalovaný poukazuje na to, že Vyhláška č. 503/2022 Z.z. v znení platnom od 15. 12. 2024 upravuje koeficienty pre byty a nebytové priestory odpojené od vykurovacej sústavy v zmysle prílohy 3 vyhlášky tak, že stanovuje koeficient 0,5 pri bytoch a nebytových priestoroch alebo ich častiach, ktoré sa nachádzajú na prízemí alebo na najvyššom podlaží alebo nad priestormi, ktoré nie sú vykurované, alebo v tých bytoch a nebytových priestoroch s individuálnym vykurovaním, cez ktoré neprechádzajú rozvody ústredného vykurovania v objekte rozpočítavania. Za rok 2023 podľa žalovaného nebol stanovený žiadny koeficient pre odpojené byty, a preto žalovanému boli vyúčtované náklady za jeho byt za dodané teplo v rozsahu celej základnej zložky.

IV. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, kde žalobca zotrval na svojich návrhoch v súvislosti s obidvoma žalobnými nárokmi a taktiež žalovaný zotrval na všetkých svojich vyjadreniach, v ktorých žiadal žalobu žalobcu zamietnuť, kde v súvislosti s návrhom žalobcu na podanie návrhu na ústavný súd na vyslovenie nesúladu právneho predpisu, a to vyhlášky so Zákonom o tepelnej energetike a s ústavou bol toho názoru, že prípadné nálezy ústavného súdu sa týkajú len právnych vzťahov do budúcnosti a nemôžu ovplyvniť právny vzťah, ktorý je predmetom konania. Na pojednávaní zároveň sudca dal stranám predbežné právne posúdenie v tom smere, že čo sa týka žalobného návrhu č. 1, a to určovacieho nároku, súd je predbežne toho názoru, že ide o nárok

v zmysle § 137 písm. d) C.s.p., keďže ide o určenie právnej skutočnosti, kde možnosť podania takéhoto návrhu – žaloby musí vyplývať z osobitného predpisu, a preto súd predbežne konštatoval, že takýto žalobný nárok nie je procesne prípustný. Čo sa týka žalobného nároku č. 2, ktorým žalobca žiada vyhotoviť opravné vyúčtovanie za rok 2023, súd je toho názoru, že súd prvého stupňa v rámci svojej kompetencie nemôže vysloviť nesúlad predmetnej vyhlášky so zákonom či ústavou, čo je len v kompetencii ústavného súdu, a preto súd vzhľadom na právnu zástupkyňou poukazovanú judikatúru ústavného súdu zväži prerušenie konania a podanie návrhu na ústavný súd alebo bude v konaní pokračovať.

V. V súvislosti s právnym posúdením žalobného nároku žalobcu č. 2, ktorým žalobca žiada vyhotoviť opravné vyúčtovanie za rok 2023, súd dospel k záveru, že namietané ustanovenia Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 503/2022 Z.z., konkrétne ustanovenia § 7 ods. 6 a 8 ods. 4 v znení platnom do 14. 12. 2024 nie sú v súlade so Zákonom č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, ako aj Ústavou SR, a preto v súlade s ustanovením § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. súd konanie prerušil uznesením zo dňa 17. 11. 2025, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 21. 11. 2025. Pred vydaním uznesenia o prerušení konania sa k tejto možnosti strany vyjadrili vo svojich písomných vyjadreniach, kde samotný žalobca navrhol ako jednu z možností podanie návrhu na ústavný súd o vyslovenie nesúladu právneho predpisu namietanej vyhlášky s právnym predpisom vyššej právnej sily a žalovaný v súvislosti s prípadným podaním návrhu na ústavný súd sa vyjadril v tom smere, že poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej prípadný nález ústavného súdu má vplyv len na právne vzťahy do budúcnosti.

VI. Po oboznámení sa s judikatúrou Ústavného súdu SR, konkrétne rozhodnutiami PL. ÚS 19/2017, PL. ÚS 9/2018, PL. ÚS 24/2020, PL. ÚS 5/2021, PL. ÚS 3/2022 súd konštatuje, že judikatúra ústavného súdu sa vyvíja v tom smere, že meritórne zásadne nerozhoduje o návrhu všeobecného súdu v konaní o návrhu na vyslovenie nesúladu právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily, keďže podľa názoru Ústavného súdu SR prípadný nález ústavného súdu má účinky len do budúcnosti „pro futuro“ a nemôže teda mať vplyv na skutkový stav z minulosti, ktorý je už uzavretý. V tejto súvislosti však súd poukazuje na povinnosť súdu podať návrh na vyslovenie nesúladu právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily, ak dôjde k presvedčeniu o tomto nesúlade, ktorá povinnosť vyplýva tiež z niektorých rozhodnutí ústavného súdu PL. ÚS 29/2020, II. ÚS 269/2009, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Sžo/2018/2015, ako aj povinnosť súdu, ktorá vyplýva priamo z článku 144 ods. 2 ústavy, ako aj samotné znenie § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. Vzhľadom na tieto

skutočnosti súd konanie prerušil s tým, že podáva tento návrh na Ústavný súd SR na vyslovenie nesúlady § 7 ods. 6 a 8 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 503/2022 Z.z. v znení platnom do 14. 12. 2024 s prihliadnutím aj na tie okolnosti, že samotný Ústavný súd SR v určitých výnimočných situáciách alebo právnych stavoch umožňuje, aby nález ústavného súdu mal účinky aj na právne vzťahy pred vyhlásením nálezu ústavného súdu s poukazom na procesné predpisy, trestné konania alebo pri vytvorení priestoru pri aplikácii medzinárodnej zmluvy, v ktorých širších súvislostiach súd poukazuje aj na odlišné názory jednotlivých sudcov zatiaľ väčšinového názoru pléna ústavného súdu s judikatúrou ústavného súdu pri odmietaní návrhov všeobecných súdov v konaní o nesúlade právnych predpisov.

Právny základ pre konanie na ústavnom súde

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 12 ods. 1, 2 Ústavy SR ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremiľateľné a nezrušiteľné. Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.

Podľa článku 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Podľa článku 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa § 1 ods. 1 písm. b) Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike tento zákon upravuje práva a povinnosti účastníkov trhu s teplom.

Podľa § 2 ods. 1 písm. f) Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie konečným spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá teplo rozpočítané koncovým odberateľom alebo fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c) využíva výlučne na vlastnú spotrebu.

Podľa § 2 ods. 1 písm. l) Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie sústavou tepelných zariadení zariadenia na výrobu, rozvod alebo spotrebu tepla.

Podľa § 2 ods. 1 písm. s) Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie koncovým odberateľom odberateľ, ktorý dodané teplo využíva na vlastnú spotrebu alebo dodané teplo rozpočítava konečným spotrebiteľom alebo dodávateľ, ktorý dodané teplo rozpočítava konečným spotrebiteľom.

Podľa § 2 ods. 1 písm. w) Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie zariadením na spotrebu tepla vnútorné zariadenie objektu spotreby tepla určené na odber tepla pre jedného koncového odberateľa; zariadením na spotrebu tepla nie je odovzdávacia stanica tepla, a to ani ak je umiestnená v objekte spotreby tepla.

Podľa § 2 ods. 1 písm. ac) Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie zariadením na rozvod tepla súbor zariadení určený na rozvod tepla, ktorý tvorí potrubie s príslušenstvom pozostávajúcim najmä z meracích, ochranných, riadiacich a informačných zariadení, a pokiaľ sú vybudované, aj odovzdávacie stanice tepla.

Podľa § 14 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike účastníci trhu s teplom sú:

- a) výrobca,
- b) dodávateľ,
- c) odberateľ,
- d) konečný spotrebiteľ.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, je povinný zabezpečiť teplo v určenom čase, v určenej kvalite a v súlade so schválenou alebo určenou cenou. Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c), je povinná zabezpečiť teplo v určenom čase a v určenej kvalite.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov vykonávacím právnym predpisom nemožno ukladať povinnosti, meniť alebo dopĺňať právnu úpravu nad rámec zákona alebo upravovať spoločenské vzťahy v zákone neupravené; to neplatí, ak ide o nariadenie vlády podľa čl. 120 ods. 2 ústavy.

Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. v znení platnom k 14. 12. 2024 náklady na teplo pre bytovú odovzdávaciu stanicu tepla sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku.

Podľa § 7 ods. 6 Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. v znení platnom k 14. 12. 2024 základná zložka podľa odseku 4 sa rozpočítava aj medzi byty a nebytové priestory, ktoré sú odpojené od vykurovacej sústavy v objekte rozpočítavania.

Podľa § 8 ods. 1 Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. v znení platnom k 14. 12. 2024 ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerové rozdeľovače alebo určené meradlá na meranie tepla u konečného spotrebiteľa, celkové náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie za kalendárny rok sa rozdelia na spotrebnú zložku a základnú zložku, pričom podiel základnej zložky je 60%. Vlastníci bytov a nebytových priestorov môžu rozhodnúť o zmene podielu základnej zložky, nemôže byť však nižší ako 30%.

Podľa § 8 ods. 4 Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. v znení platnom k 14. 12. 2024 základná zložka podľa odseku 3 sa rozpočítava aj medzi byty a nebytové priestory, ktoré sú odpojené od vykurovacej sústavy v objekte rozpočítavania.

Skutkové a právne zdôvodnenie nesúladu právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily

Vyhláška č. 503/2022 Z.z. bola vydaná Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky s poukazom na splnomocňovacie ustanovenia podľa § 17 ods. 6 a § 18 ods. 11 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, ktoré ustanovenia Zákona o tepelnej energetike upravujú len pravidlá rozpočítavania pri dodávke tepla.

Zákon o tepelnej energetike, ako to vyplýva z predmetu právnej úpravy § 1 ods. 1 písm. b) upravuje práva a povinnosti účastníkov trhu s teplom. V § 2 zákon upravuje mimo iné, kto je konečným spotrebiteľom, koncovým odberateľom, určuje, čo je sústavou tepelných zariadení, čo je zariadením na spotrebu a výrobu tepla. Z týchto ustanovení zákona vyplýva, že zákon upravuje práva a povinnosti účastníkov trhu s teplom,

ktorí sú pri svojich právnych vzťahoch prepojení určitým technickým zariadením, či už potrubím, alebo zariadením na výrobu, rozvod a spotrebu tepla. Vyrobené teplo koncový odberateľ dodáva konečnému spotrebiteľovi a tiež mu ho rozpočítava a účtuje náklady za dodané teplo. Žalobca pritom je od tejto sústavy tepelných zariadení legálne odpojený, v jeho byte sa nenachádza technické zariadenie ani pre rozvod tepla, ani pre spotrebu tepla, ktoré by bolo napojené na sústavu tepelných zariadení. V tejto súvislosti poukazujeme na § 16 ods. 1 Zákona č. 657/2004 Z.z., v zmysle ktorého ustanovenia koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, je povinný zabezpečiť teplo v určenom čase, v určenej kvalite a v súlade so schválenou alebo určenou cenou. Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c), je povinná zabezpečiť teplo v určenom čase a v určenej kvalite. Žalobca pritom ako vlastník odpojeného bytu podľa predmetnej Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. by mal byť konečným spotrebiteľom a pokiaľ by sa mala naňho predmetná vyhláška vzťahovať, ako by sa mal naňho vzťahovať aj Zákon o tepelnej energetike, mal by byť napojený na sústavu tepelných zariadení. Avšak žalobca nie je napojený na sústavu tepelných zariadení a teda koncový odberateľ nie je schopný zabezpečiť splnenie povinností v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 Zákona o tepelnej energetike, keďže je to aj logické, žalobca nie je napojený na sústavu tepelných zariadení a koncový dodávateľ nevie a ani nemôže zabezpečiť zákonom stanovené parametre dodaného tepla v byte žalobcu. Zákon o tepelnej energetike pritom v žiadnom svojom ustanovení sa nezmieňuje o bytoch legálne odpojených od tepelnej sústavy a ani neupravuje prípadné práva a povinnosti koncových odberateľov voči vlastníkom odpojených bytov. Z toho jednoznačne možno uzavrieť, že Zákon o tepelnej energetike neupravuje práva a povinnosti koncového odberateľa voči vlastníkom odpojených bytov, a preto Vyhláška č. 503/2022 Z.z. upravuje práva a povinnosti vlastníkov odpojených bytov nad rámec zákonnej úpravy, resp. v priamom rozpore so Zákom o tepelnej energetike, pritom platí ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 400/2015 Z.z. a tiež článok 13 ods. 1 ústavy. V tom navrhovateľ zároveň vidí rozpor ustanovení § 7 ods. 6 a 8 ods. 4 Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. v znení platnom do 14. 12. 2024 aj s ustanovením článku 12 ods. 1 prvej vety ústavy, keďže vo vzťahu k žalobcovi nie je zaručená rovnosť v právach a povinnostiach jednotlivých vlastníkov bytov, keďže základná zložka tepla sa rovnako rozpočítava na vlastníkov bytov, ktorí sú napojení na sústavu tepelných zariadení, a vlastníkov odpojených bytov, ktorí ani technicky ani právne nie sú spôsobilí odoberať teplo zo sústavy tepelných zariadení. Navrhovateľ zároveň vidí rozpor napadnutých ustanovení Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. aj s článkom 20 ods. 1 ústavy, a to pre rozpor ustanovení vyhlášky s právom vlastníť majetok, keďže predmetná napadnutá právna úprava vyhlášky má priamy vplyv na právo vlastníť majetok v tom význame, že prípadné vymáhanie práva žalovaného voči žalobcovi sa prejaví v majetkovej sfére žalobcu.

Návrh na rozhodnutie vo veci samej

Vzhľadom na horeuvedené skutkové a právne dôvody navrhovateľ navrhuje, aby ústavný súd v zmysle § 56 ods. 5 Zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní návrhu prijal návrh na ďalšie konanie a v zmysle § 88 ods. 2 Zákona o ústavnom súde vyslovil nálezom nesúlad ustanovení § 7 ods. 6, § 8 ods. 4 Vyhlášky č. 503/2022 Z.z. v znení platnom do 14. 12. 2024 s článkom 2 ods. 2 ústavy, článkom 12 ods. 1, 2 ústavy, článkom 13 ods. 1 písm. a) ústavy, článkom 20 ods. 1 ústavy a § 4 ods. 3 Zákona č. 400/2015 Z.z.

V Rimavskej Sobote, dňa 24. novembra 2025

JUDr. Peter Zachar
predseda okresného súdu

JUDr. Ivan Ďalak
sudca

Telefón – ústredňa

017/9999 199

Informačné centrum

017/9999 999

Fax

017/9999 199

E-mail

judr.osp@okrsok.uz.srb.sk

IČO

00165816